

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje (Faderskabssager).

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2245; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 28),

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Forordning af 21. Maj 1845 indeholdende nogle Forandringer i Lovgivningen om Arv.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2257; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 28),

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 120 af 20. April 1926 om Ægtefællers Arveret og uskiftet Bo.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2261; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 28) og

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 56 af 18. Marts 1925 om Ægteskabets Retsvirkninger.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2259; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 28).

Lovforslagene sættes til Forhandling under eet.

Fr. Dalgaard: To Gange tidligere har dette høje Ting beskæftiget sig med dette Lovkompleks, og man maa haabe, at det gamle Ord: alle gode Gange er tre, maa komme til at passe paa dette Tilfælde her.

Der er vist ingen Anledning til at gaa ind paa almindelige Betragtninger over hele Lovkomplekset; under de to forudgaaende Behandlinger her i Salen og i øvrigt ogsaa ved et meget grundigt Udvalgsarbejde begge Gange er Synspunkterne vist saa gennemdrøftet; at der ikke er Anledning til at komme ind paa Gentagelser. Jeg for mit Vedkommende tillader mig at henvise til den sidste Behandling her, det var i Januar i Aar, hvor det blev meget grundigt gennemgaaet.

Der er kun Anledning til at hæfte sig ved et Par af de Ændringer, der er tilvejebragt i det nye Lovkompleks, for øvrigt i Samraad med Udvalget fra i Aar. Hovedspørgsmaalet: Arveret for Barnet, er ganske uændret. Med Hensyn til Barnets Ret til Navn efter Faderen, der jo ogsaa er en af Bærepillerne i Lovkomplekset, er der en Ændring i det nu foreliggende Lovforslag om Børn uden for Ægteskab, gaaende ud paa, at ogsaa Barnet selv skal have en Medbestemmelsesret over, hvilken af Forældrenes Navn det skal bære. Det var noget,

Udvalget ønskede, og den højtærede Justitsminister har tiltraadt Tanken; jeg finder ogsaa, det er naturligt, at Barnet selv har en Medbestemmelsesret her, det er endda i Alderen fra 21 til 22 Aar en Enebestemmelsesret med Hensyn til dette Spørgsmaal.

I Hovedlovforslaget om Børn uden for Ægteskab er der endvidere sket den Ændring, at Moderen ikke i alle Tilfælde skal opgive, hvem der er Barnets Fader, idet der — ogsaa efter Henstilling af Udvalget — er taget den Reservation, at hvis Barnet er en Frugt af Kønshedsforbrydelse, Blodskam eller lignende, saa er Moderen ikke ubetinget pligtig til at opgive Navnet; dette skyldes Hensynet til Barnet.

Ogsaa med Hensyn til et andet Spørgsmaal i denne Forbindelse har man af Hensyn til Barnet foretaget en Ændring. Det er i Hovedlovforslagets § 3, hvor der er Tale om, at Barnets Forsørgelse, Uddannelse og Opdragelse skal ske under Hensyn til begge Forældrenes Livsvilkaar. Dette Hovedsynspunkt er der jo Enighed om, og det er et meget stort Fremskridt fra den Ordning, man har i Øjeblikket, hvorefter det er Moderens Livsvilkaar, der lægges til Grund for Barnets Opdragelse. Nu kan der jo, som Udvalget har gjort opmærksom paa, og som man ogsaa har drøftet her i Salen, indtræde det Tilfælde, at et Barn, der vokser op i et Hjem under jævne Forhold, har en rig Fader, og i dette Tilfælde har man i Udvalget ment, at hvis man tager Udtrykkene, at Barnets Opdragelse, Forsørgelse og Uddannelse skal ske efter begge Forældres Vilkaar, strengt, saa vil der kunne skabes en Disharmoni i et saadant Hjem, hvor dette Barn vokser op, derfor har man sagt, at Gennemførelsen af denne Regel om begge Forældres Livsvilkaar som Norm for Barnets Opdragelse og Forsørgelse i dette Tilfælde skal ske under Hensyn til Barnets Tarv. Det har ikke været Udvalgets og sikkert heller ikke den højtærede Justitsministers Mening, at denne Ændring i og for sig skal betyde, at Barnefaderen skal slippe lettere, der er bare Tale om, at man ikke skal gennemføre dette Synspunkt strikte, medens Barnet vokser op, til det kommer til Skelsaar og Alder. Derimod kunde der være al Anledning til over for en saadan Barnefader, tror jeg, at anvende Lovforslagets § 20, 5te Stykke, 2det Punktum, hvor der tales om, at han i Barnets Alder fra 18 til 21 Aar kan være pligtig at fortsætte med Tilskud til dets Uddannelse. Man vil sikkert i saadanne Tilfælde, hvor et Barn har en rig Fader, idet man har paaset, at Opdragelse